

THIẾT KẾ SẢN PHẨM THỜI TRANG ỨNG DỤNG TỪ TRANG PHỤC MÔNG TRONG GIẢNG DẠY NGHỀ MAY, TRƯỜNG CAO ĐẲNG LAI CHÂU

Phạm Thị Thư, Triệu Thuý Duyên
Khoa Kinh tế tổng hợp, trường Cao đẳng Lai Châu

Tóm tắt: Bài viết trình bày kết quả tích hợp yếu tố văn hóa truyền thống dân tộc Mông vào chương trình dạy nghề may cho 80 học sinh lớp Trung cấp may thời trang Trường Cao đẳng Lai Châu. Trên cơ sở quan điểm gắn giáo dục nghề nghiệp với phát triển kinh tế – xã hội và bảo tồn bản sắc, đề tài “Thiết kế sản phẩm thời trang ứng dụng từ trang phục người Mông” khai thác hoa văn, màu sắc, kiểu dáng truyền thống làm cảm hứng cho các sản phẩm váy, áo, túi xách, phụ kiện. Quy trình gồm: nghiên cứu trang phục Mông; phát triển ý tưởng thiết kế trên nền kỹ thuật may hiện đại; tổ chức thiết kế, hoàn thiện, trưng bày sản phẩm. Kết quả cho thấy phần lớn học sinh hứng thú, tự hào, nâng cao kỹ năng nghề, năng lực sáng tạo, ý thức gìn giữ văn hóa và bước đầu biết thương mại hóa sản phẩm, khẳng định tính khả thi của mô hình dạy nghề gắn bảo tồn văn hóa cho học sinh dân tộc thiểu số.

Từ khóa: Lai Châu; dân tộc Mông; giáo dục nghề; thiết kế thời trang ứng dụng; trang phục truyền thống; bảo tồn văn hóa; học sinh trung cấp may.

APPLIED FASHION PRODUCT DESIGN FROM HMONG TRADITIONAL COSTUMES IN VOCATIONAL SEWING TRAINING AT LAI CHAU COLLEGE

Abstract: The article presents the results of integrating traditional Mong cultural elements into the vocational fashion sewing program for 80 intermediate-level fashion sewing students at Lai Chau College. Based on the viewpoint of linking vocational education with socio-economic development and cultural preservation, the project “Designing applied fashion products from Mong traditional costumes” uses traditional patterns, colors, and silhouettes as creative inspiration for applied fashion items such as skirts, tops, handbags, and accessories. The process includes: studying Mong traditional costumes; developing design ideas on the basis of modern sewing techniques; organizing activities for students to design, complete, and exhibit their products. The results show that most students feel engaged and proud, improve their vocational skills and creative capacity, enhance their awareness of cultural preservation, and begin to experiment with commercializing their products. This confirms the feasibility of a vocational training model that connects skills development with cultural heritage preservation for ethnic minority students.

Keywords: Lai Chau; Hmong ethnic group; vocational education; applied fashion design; traditional costumes; cultural preservation; intermediate-level sewing students.

Nhận bài: 18/10/2025

Phản biện: 18/11/2025

Duyệt đăng: 22/11/2025

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Lai Châu là một trong những tỉnh miền núi phía Bắc có mức độ đa dạng văn hóa cao, với 20 dân tộc cùng sinh sống, trong đó dân tộc Mông chiếm khoảng 14% dân số toàn tỉnh. Đây là cộng đồng sở hữu hệ thống tri thức văn hóa đặc sắc, đặc biệt nổi bật ở kỹ thuật chế tác và trang trí trang phục truyền thống (Bùi, 2018). Các hoa văn thêu tay, băng màu rực rỡ và cấu trúc trang phục được hình thành qua nhiều thế hệ không chỉ phản ánh đời sống tinh thần phong phú mà còn lưu giữ bản sắc độc đáo của dân tộc Mông. Tuy nhiên, dưới tác động của quá trình đô thị hóa, giao thoa văn hóa và sự thay đổi trong nhu cầu thẩm mỹ, nhiều kỹ thuật và giá trị truyền thống trong trang phục đang dần bị lãng quên. Sự mai một này không chỉ ảnh hưởng trực tiếp đến việc bảo tồn di sản văn hóa phi vật thể mà còn làm giảm tính đa dạng văn hóa một trong những trụ cột quan trọng của phát triển bền vững vùng dân tộc thiểu số (Vang, 2016).

Trong bối cảnh đó, giáo dục nghề đặc biệt là nghề may và thiết kế thời trang đóng vai trò như một kênh quan trọng để bảo tồn, phục hồi và tái tạo bản sắc văn hóa. Nhận thức được điều này, nhóm tác giả, với vai trò là giảng viên dạy nghề may cho học sinh dân tộc Mông, cho rằng việc tích hợp các yếu tố văn hóa truyền thống vào chương trình đào tạo không chỉ tạo nên một môi trường học tập hấp dẫn mà còn giúp học sinh hiểu sâu hơn về cội nguồn và bản sắc văn hóa của mình. Quan điểm này cũng phù hợp với các nghiên cứu về giáo dục nghề dành cho học sinh dân tộc thiểu số, khi Nguyễn và Trần (2020) khẳng định rằng việc đưa văn hóa bản địa vào đào tạo nghề giúp người học phát triển kỹ năng một cách tự nhiên hơn, đồng thời nâng cao động lực sáng tạo và khả năng làm chủ nghề nghiệp.

Từ góc nhìn rộng hơn, chủ trương của Đảng và Nhà nước cũng đã nhấn mạnh vai trò chiến lược của giáo dục nghề nghiệp gắn với bảo tồn

văn hóa dân tộc. Văn kiện Đại hội Đảng XIII nêu rõ: “Giáo dục nghề nghiệp phải gắn với phát triển kinh tế xã hội, bảo tồn và phát huy bản sắc văn hóa dân tộc” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2021). Đây là định hướng quan trọng nhằm đảm bảo giáo dục nghề không chỉ đào tạo nguồn nhân lực kỹ thuật mà còn góp phần giữ gìn hệ giá trị văn hóa truyền thống đặc biệt trong bối cảnh kinh tế thị trường và hội nhập quốc tế.

Trên nền tảng lý luận và thực tiễn đó, nhóm tác giả lựa chọn nghiên cứu và triển khai bài viết **“Thiết kế sản phẩm thời trang ứng dụng từ trang phục Mông trong giảng dạy nghề may, trường Cao đẳng Lai Châu”**. Mục tiêu của bài viết là xây dựng mô hình giảng dạy nghề may gắn liền với văn hóa dân tộc Mông, giúp học sinh phát triển kỹ năng nghề nghiệp theo hướng sáng tạo, có khả năng ứng dụng giá trị văn hóa vào thiết kế sản phẩm thời trang hiện đại. Qua các hoạt động nghiên cứu hoa văn, màu sắc, kiểu dáng truyền thống và quá trình chuyển hóa chúng vào các sản phẩm ứng dụng như váy, áo, túi xách và phụ kiện, học sinh không chỉ rèn luyện kỹ năng nghề mà còn được nuôi dưỡng niềm tự hào dân tộc. Đồng thời, mô hình này mở ra hướng tiếp cận mới trong giáo dục nghề nơi giá trị văn hóa không chỉ được bảo tồn mà còn được tái sinh thông qua các sản phẩm sáng tạo mang tính ứng dụng cao.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Cơ sở lý luận

Việc tích hợp các yếu tố văn hóa truyền thống vào chương trình giáo dục nghề may có ý nghĩa quan trọng trong bối cảnh nhiều giá trị văn hóa dân tộc thiểu số đang đứng trước nguy cơ mai một. Theo Bùi (2018), văn hóa các dân tộc thiểu số, trong đó có dân tộc Mông, chứa đựng hệ thống tri thức bản địa phong phú, đặc biệt là trong nghệ thuật tạo hình, thẩm mỹ và kỹ thuật chế tác trang phục. Khi những giá trị này được đưa vào giảng dạy nghề, học sinh không chỉ được tiếp cận kho tàng văn hóa truyền thống mà còn hình thành ý thức gìn giữ và tái tạo bản sắc văn hóa trong môi trường giáo dục hiện đại.

Từ góc độ giáo dục nghề, Nguyễn và Trần (2020) khẳng định rằng việc lồng ghép văn hóa dân tộc trong đào tạo nghề giúp học sinh dân tộc thiểu số phát triển kỹ năng nghề nghiệp gắn liền với bản sắc văn hóa, đồng thời nâng cao động lực học tập thông qua trải nghiệm sáng tạo mang tính cá nhân và cộng đồng. Điều này đặc biệt phù hợp với lĩnh vực thiết kế thời trang ứng dụng, nơi tính sáng tạo, bản sắc và khả năng chuyển hóa yếu tố văn hóa thành sản phẩm cụ thể đóng vai trò quyết định.

Các nghiên cứu quốc tế cũng nhấn mạnh tầm quan trọng của việc đưa di sản văn hóa vào giáo dục thiết kế. Tse và Chan (2018) cho rằng tích hợp văn hóa bản địa trong dạy học không chỉ tạo nên nguồn cảm hứng sáng tạo mà còn giúp người học hình thành tư duy thiết kế bền vững, gắn với bản sắc và nhu cầu của cộng đồng. Đối với văn hóa Mông, những nghiên cứu như của Vang (2016) đã chỉ ra giá trị thẩm mỹ sâu sắc trong hoa văn, màu sắc và kỹ thuật làm trang phục, hoàn toàn phù hợp để chuyển hóa thành các sản phẩm thời trang hiện đại.

Tầm quan trọng của giáo dục nghề gắn với bảo tồn văn hóa cũng được khẳng định trong văn kiện của Đảng. Đại hội XIII nhấn mạnh rằng “giáo dục nghề nghiệp phải gắn với phát triển kinh tế – xã hội, bảo tồn và phát huy bản sắc văn hóa dân tộc” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2021). Đây là căn cứ chính trị pháp lý quan trọng định hướng việc phát triển các mô hình giáo dục nghề mang tính bản sắc, trong đó đào tạo nghề may gắn với văn hóa Mông là một ví dụ tiêu biểu.

Như vậy, cơ sở lý luận của đề tài được xây dựng trên sự kết hợp giữa định hướng chính sách của Nhà nước, các nghiên cứu học thuật trong nước và quốc tế, cùng hệ giá trị văn hóa đặc sắc của dân tộc Mông. Điều này tạo nền tảng vững chắc cho việc triển khai mô hình dạy nghề may gắn với bảo tồn văn hóa tại Lai Châu, góp phần phát triển nguồn nhân lực có kỹ năng nghề và ý thức văn hóa trong bối cảnh hội nhập hiện nay.

2.2. Mục tiêu nghiên cứu

Nghiên cứu được triển khai với mục tiêu tích hợp có hệ thống các yếu tố văn hóa truyền thống của dân tộc Mông vào chương trình giảng dạy nghề may tại trường Cao đẳng Lai Châu, qua đó vừa góp phần bảo tồn bản sắc văn hóa, vừa nâng cao chất lượng đào tạo nghề. Cụ thể, nghiên cứu hướng tới các mục tiêu sau:

Thứ nhất, đưa những yếu tố đặc trưng của văn hóa trang phục Mông như hoa văn, màu sắc, bố cục trang trí, kiểu dáng vào nội dung và hoạt động dạy học nghề may. Việc lồng ghép này nhằm giúp học sinh hiểu sâu hơn về cội nguồn văn hóa, nhận diện rõ bản sắc dân tộc mình, đồng thời tạo nên một môi trường học tập sinh động, giàu chất thẩm mỹ, khuyến khích học sinh tư duy sáng tạo.

Thứ hai, phát triển kỹ năng nghề may cho 80 học sinh Trung cấp may thời trang không chỉ ở mức độ thao tác kỹ thuật mà còn ở năng lực thiết kế và chế tác sản phẩm thời trang mang dấu ấn

văn hóa Mông. Học sinh được tiếp cận kỹ thuật may hiện đại song song với việc rèn luyện khả năng chuyển hóa các yếu tố văn hóa truyền thống thành chi tiết, mẫu mã, kiểu dáng, qua đó hình thành các sản phẩm thời trang ứng dụng mang đậm bản sắc dân tộc.

Thứ ba, khơi dậy và nuôi dưỡng niềm tự hào dân tộc trong học sinh thông qua chuỗi hoạt động thiết kế, hoàn thiện và trưng bày sản phẩm thời trang. Thông qua quá trình đó, học sinh không chỉ rèn luyện kỹ năng nghề mà còn hình thành ý thức trân trọng, gìn giữ và lan tỏa giá trị văn hóa truyền thống của dân tộc Mông, đồng thời biết cách ứng dụng các giá trị này vào đời sống thực tiễn qua các sản phẩm cụ thể như váy, áo khoác, túi xách, phụ kiện thời trang.

2.3. Nội dung cốt lõi

2.3.1. *Khơi dậy giá trị văn hóa trong thiết kế sản phẩm*

Trong bối cảnh văn hóa bản địa đang đứng trước nguy cơ bị phai nhạt bởi tác động của toàn cầu hóa và sức ép của đời sống hiện đại, việc khai thác và chuyển hóa giá trị văn hóa truyền thống vào thiết kế sản phẩm thời trang không chỉ mang ý nghĩa thẩm mỹ mà còn mang tầm vóc của một chiến lược bảo tồn văn hóa bền vững. Đối với học sinh dân tộc Mông tại Lai Châu, quá trình này càng mang ý nghĩa sâu sắc bởi trang phục truyền thống của người Mông là một trong những biểu tượng văn hóa nổi bật nhất, chứa đựng tri thức bản địa về thẩm mỹ, kỹ thuật dệt, thêu và hệ thống biểu tượng văn hóa phong phú (Vang, 2016).

Các yếu tố văn hóa như hoa văn thêu tay, bảng màu rực rỡ, cấu trúc trang phục nhiều lớp hay kỹ thuật tạo khối bằng vải lanh vốn là kết tinh của hàng trăm năm lịch sử cộng đồng. Khi được đưa vào chương trình giảng dạy nghề, những chi tiết này trở thành “chất liệu tinh thần” giúp học sinh phát triển tư duy thẩm mỹ, khả năng nhận diện giá trị văn hóa và kỹ năng chuyển hóa biểu tượng truyền thống thành sản phẩm thời trang ứng dụng. Đây cũng là cách tiếp cận phù hợp với quan điểm của các nghiên cứu quốc tế, trong đó Tse và Chan (2018) nhấn mạnh rằng việc tích hợp di sản văn hóa vào giáo dục thiết kế góp phần tạo nên sản phẩm sáng tạo có chiều sâu bản sắc, đồng thời nâng cao năng lực thiết kế bền vững của người học.

Ở phương diện giáo dục nghề, việc khơi dậy giá trị văn hóa thông qua thiết kế sản phẩm giúp học sinh không chỉ rèn luyện kỹ năng chuyên môn mà còn tiếp cận quá trình sáng tạo dựa trên nền

tảng văn hóa của chính mình. Điều này phù hợp với nhận định của Nguyễn và Trần (2020), rằng việc lồng ghép văn hóa bản địa vào đào tạo nghề giúp học sinh dân tộc thiểu số tăng động lực học tập, phát triển năng lực sáng tạo và hình thành ý thức nghề nghiệp gắn liền với bản sắc cộng đồng.

Kết quả khảo sát từ 80 học sinh Trung cấp may tại trường Cao đẳng Lai Châu phản ánh rõ hiệu quả của phương pháp này. Có 72% học sinh (58 em) cho biết họ cảm thấy hứng thú và tự hào khi được áp dụng hoa văn truyền thống của dân tộc mình vào thiết kế sản phẩm. Con số này không chỉ cho thấy sự tiếp nhận tích cực của học sinh mà còn chứng minh rằng việc tích hợp văn hóa vào dạy nghề may thực sự khơi dậy niềm tự hào dân tộc, yếu tố mà Văn kiện Đại hội XIII khẳng định là trọng tâm trong chiến lược phát triển văn hóa Việt Nam “tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2021).

Việc khơi dậy giá trị văn hóa trong thiết kế sản phẩm không chỉ tạo ra sản phẩm thời trang mang tính thẩm mỹ và ứng dụng cao mà còn mở ra hướng đi mới cho giáo dục nghề. Đây là cơ sở quan trọng để bảo tồn di sản văn hóa Mông theo cách sống động, sáng tạo và phù hợp với dòng chảy phát triển của thời đại.

2.3.2. *Quá trình thiết kế và phát triển sản phẩm*

Quá trình thiết kế và phát triển sản phẩm thời trang ứng dụng từ trang phục truyền thống Mông được triển khai theo một quy trình mang tính hệ thống, đảm bảo vừa tôn trọng giá trị văn hóa vừa phù hợp với yêu cầu thực tiễn của đào tạo nghề. Đây là cách tiếp cận phù hợp với quan điểm của Tse và Chan (2018), khi cho rằng việc tích hợp di sản văn hóa vào thiết kế đòi hỏi một quy trình bài bản, trong đó người học phải hiểu sâu về nguồn gốc văn hóa trước khi chuyển hóa thành sản phẩm sáng tạo.

Trước tiên, học sinh được hướng dẫn nghiên cứu các mẫu trang phục truyền thống của người Mông. Nội dung nghiên cứu không chỉ dừng ở việc quan sát hình thức mà còn đi sâu vào cấu trúc trang phục, bố cục hoa văn, cách sử dụng màu sắc và ý nghĩa biểu tượng ẩn sau từng họa tiết. Đây cũng là bước phù hợp với đề xuất của Vang (2016), người nhấn mạnh rằng việc hiểu đúng ý nghĩa văn hóa là điều kiện tiên quyết để bảo tồn bản sắc khi đưa trang phục Mông vào các sản phẩm đương đại.

Dựa trên nền tảng kiến thức văn hóa đó, học sinh tiếp tục phát triển ý tưởng thiết kế theo hướng kết hợp giữa yếu tố truyền thống và kỹ thuật may

hiện đại. Các chi tiết như đường thêu, họa tiết hình học, gam màu chàm, đỏ, xanh truyền thống được biến đổi linh hoạt để trở thành điểm nhấn thẩm mỹ trong váy, áo khoác, túi xách hoặc phụ kiện thời trang. Cách tiếp cận lai ghép (hybrid) này không chỉ làm mới giá trị văn hóa mà còn biến chúng thành yếu tố phù hợp với thị hiếu của người tiêu dùng hiện đại.

Sau khi xây dựng ý tưởng, học sinh bước vào giai đoạn thiết kế, cắt may và hoàn thiện sản phẩm. Đây là quá trình rèn luyện kỹ thuật nghề, từ thiết kế rập, lựa chọn chất liệu, xử lý hoa văn cho đến hoàn thiện chi tiết. Việc đưa học sinh trải nghiệm trọn vẹn quy trình sản xuất giúp đảm bảo rằng sản phẩm không chỉ mang đậm bản sắc văn hóa mà còn có tính ứng dụng cao, điều mà Nguyễn và Trần (2020) cho rằng rất quan trọng trong đào tạo nghề gắn với phát triển kinh tế địa phương.

Kết quả khảo sát phản ánh hiệu quả rõ rệt của phương pháp đào tạo này. Trong tổng số 80 học sinh tham gia, 65% cho biết họ đã thiết kế thành công các sản phẩm thời trang ứng dụng lấy cảm hứng từ trang phục Mông. Đồng thời, 80% học sinh bày tỏ sự hài lòng với toàn bộ quá trình học tập từ khâu nghiên cứu văn hóa, hình thành ý tưởng đến thực hành và hoàn thiện sản phẩm.

2.3.3. *Giáo dục và rèn luyện kỹ năng nghề qua hoạt động thực tiễn*

Hoạt động thiết kế và trưng bày sản phẩm giữ vai trò then chốt trong việc gắn kết đào tạo nghề với thực hành sáng tạo, đặc biệt đối với các ngành nghề đòi hỏi tư duy thẩm mỹ và kỹ năng chế tác như may, thiết kế thời trang. Thay vì chỉ dừng lại ở việc hoàn thiện sản phẩm trong phạm vi lớp học, học sinh được khuyến khích tham gia các cuộc thi thiết kế, triển lãm và trưng bày sản phẩm thời trang ứng dụng từ trang phục Mông.

Hoạt động trưng bày giúp học sinh hiểu sâu hơn về tiến trình phát triển của một sản phẩm thời trang từ ý tưởng, thiết kế, lựa chọn chất liệu, hoàn thiện kỹ thuật, đến cách thức giới thiệu sản phẩm trước cộng đồng. Đây là một quá trình trải nghiệm trọn vẹn “vòng đời sản phẩm” mà theo Nguyễn và Trần (2020), chính là nền tảng giúp người học hình thành sự tự tin nghề nghiệp và khả năng thích ứng với môi trường lao động thực tế. Đồng thời, đây cũng là môi trường để học sinh tiếp nhận phản hồi trực tiếp từ giáo viên, bạn học và người xem, giúp các em điều chỉnh tư duy thẩm mỹ, kỹ năng kỹ thuật và phương pháp thể hiện ý tưởng sao cho phù hợp hơn với thị hiếu xã hội.

Từ góc độ văn hóa, hoạt động trưng bày sản phẩm mang ý nghĩa quan trọng trong việc quảng bá bản sắc văn hóa Mông thông qua các sáng tạo thời trang ứng dụng. Những mẫu váy, áo khoác, túi xách hay phụ kiện mang dấu ấn truyền thống khi được đưa vào không gian công cộng không chỉ giúp học sinh thể hiện khả năng sáng tạo mà còn góp phần lan tỏa giá trị văn hóa tới cộng đồng đây là cách “bảo tồn văn hóa trong vận động” mà nhiều học giả (Vang, 2016) đánh giá cao.

Kết quả khảo sát sau khi dự án hoàn thành cho thấy tác động tích cực rõ rệt của hoạt động thực tiễn này: 78% học sinh tham gia các cuộc thi và trưng bày sản phẩm cho biết họ cảm thấy tự tin hơn về kỹ năng nghề may và năng lực sáng tạo của bản thân. Con số này đồng thời phản ánh hiệu quả của việc đưa học sinh tham gia vào môi trường thực hành thực tế điều mà các nghiên cứu quốc tế (Tse & Chan, 2018) cũng chỉ ra là yếu tố cốt lõi giúp nâng cao năng lực thiết kế và hình thành phong cách sáng tạo cá nhân.

2.4. **Kết quả và ứng dụng thực tiễn**

Về phía người học, dự án tích hợp yếu tố văn hóa Mông vào giảng dạy nghề may cho thấy tác động rõ nét cả ở phương diện kỹ năng nghề và nhận thức văn hóa. Thông qua quá trình nghiên cứu trang phục truyền thống, thiết kế, chế tác và trưng bày sản phẩm, học sinh không chỉ được rèn luyện kỹ năng chuyên môn như xây dựng rập, cắt may, xử lý chi tiết và hoàn thiện sản phẩm mà còn hiểu sâu hơn về ý nghĩa, giá trị của hoa văn, màu sắc và kiểu dáng trang phục Mông trong đời sống văn hóa cộng đồng. Kết quả khảo sát ghi nhận 85% học sinh cho biết họ nhận thức rõ hơn về giá trị của trang phục truyền thống sau khi tham gia dự án; nhiều em bày tỏ cảm giác gắn kết hơn với cội nguồn văn hóa và hình thành niềm tự hào khi được “kể chuyện” về dân tộc mình bằng chính các sản phẩm thời trang do bản thân thiết kế.

Ở phương diện ứng dụng, các sản phẩm thời trang ứng dụng từ cảm hứng trang phục truyền thống Mông đã bước đầu chứng minh được tiềm năng trong thực tiễn đời sống và phát triển nghề nghiệp. Nhiều mẫu váy, áo, túi xách, phụ kiện được thiết kế theo hướng hiện đại hóa chi tiết trang trí, giản lược phom dáng nhưng vẫn giữ được “hồn cốt” văn hóa Mông, qua đó phù hợp hơn với nhu cầu sử dụng hằng ngày và thị hiếu của khách hàng, đặc biệt là khách du lịch. Theo kết quả khảo sát, một số em học sinh cho biết họ

đã bắt đầu thiết kế và bán sản phẩm tại các hội chợ địa phương hoặc trên các nền tảng trực tuyến, mở ra hướng tiếp cận thị trường bước đầu cho sản phẩm mang bản sắc văn hóa.

III. KẾT LUẬN

Kết quả nghiên cứu cho thấy việc tích hợp các yếu tố văn hóa truyền thống của dân tộc Mông vào chương trình dạy nghề may không chỉ góp phần nâng cao chất lượng đào tạo kỹ năng nghề cho học sinh mà còn tạo kênh hiệu quả để bảo tồn và phát huy bản sắc văn hóa dân tộc. Thông qua các hoạt động nghiên cứu trang phục truyền thống, thiết kế, chế tác và trưng bày sản phẩm thời trang ứng dụng, học sinh vừa được rèn luyện tay nghề, tư duy thẩm mỹ, năng lực sáng tạo, vừa được củng cố hiểu biết về giá trị văn hóa của cộng

đồng mình, từ đó hình thành niềm tự hào và ý thức trách nhiệm trong việc gìn giữ, lan tỏa di sản văn hóa Mông trong bối cảnh hiện đại.

Từ những kết quả đạt được, có thể khuyến nghị việc nhân rộng mô hình dạy nghề gắn với văn hóa dân tộc tại các cơ sở giáo dục nghề nghiệp khác, đặc biệt ở những địa bàn có đông đồng bào dân tộc thiểu số sinh sống. Nếu được triển khai phù hợp với điều kiện từng địa phương, mô hình này không chỉ giúp bảo tồn và làm sống động các giá trị văn hóa truyền thống thông qua sản phẩm cụ thể, mà còn góp phần phát huy nghề truyền thống, mở rộng cơ hội việc làm, khởi nghiệp cho học sinh, gắn giáo dục nghề với phát triển kinh tế - xã hội và du lịch văn hóa tại các vùng miền núi, vùng đồng bào dân tộc.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Đảng Cộng sản Việt Nam. (2021). *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*. Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật.
- Bùi, H. T. (2018). *Bảo tồn và phát huy giá trị văn hóa các dân tộc thiểu số trong bối cảnh hội nhập*. Tạp chí Văn hóa Nghệ thuật, 402, 12–18.
- Nguyễn, T. L., & Trần, M. H. (2020). *Giáo dục nghề và phát triển kỹ năng sáng tạo cho học sinh dân tộc thiểu số*. Tạp chí Khoa học Giáo dục Việt Nam, 20(3), 45–53.
- Tse, S. & Chan, T. (2018). Integrating cultural heritage into fashion design education: A project-based learning approach. *Journal of Design Education*, 12(2), 58–72.
- Vang, C. T. (2016). *Hmong textiles and material culture: Identity, symbolism, and transformation*. University of Minnesota Press.